

HWvEgmond, 2024

1. Beginpsalm - Psalm 86: 1,2
2. Na de wet - Psalm 86: 4
3. Gebed -
4. Schriftlezing - Habakuk 1: 1-4
- Habakuk 2: 1-4
- Habakuk 3
5. Zingen - Psalm 73: 10,11
- 6. Tekst - Habakuk 3: 17- 19**
7. Na de preek - Gezang 31: 1,2
8. Na de belijdenis - Gezang 32: 3, 5
9. Gebed -
10. Zingen slot - Psalm 68: 8

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes.

Tegenwoordig leeft ook onder ons de aloude vraag naar God. Waar is God? Wat merk je van Zijn werk?

Mensen die erkennen dat zij in de keuzen van hun leven rekening houden met God worden in meerdere landen, zonder vorm van proces, gedood, gemarteld of gevangen gezet. Wat doet God dan voor hen?

Verder horen we van pandemieën, zoals het corona virus dat duizenden mensen heeft getroffen.

Kan God in al die nood dan geen uitkomst geven?

Broeders en zusters, hoe gaan *wij* om met al die vragen?

Gaan we angstig in onzekerheid en pessimistisch de toekomst tegemoet? Alsof we een donker gat ingaan?

Of denken we optimistisch: alles valt wel mee?

De profeet Habakuk leeft midden in een samenleving waar mensen elkaar met grof geweld onderdrukken. Het is allemaal om te huilen. Waar gaat het naar toe?

Maar wat doet Habakuk in al die moeiten? Wacht hij moedeloos en werkeloos af wat er gaat gebeuren?

Broeders en zusters, Habakuk roept tot de Here! En dan *ziet hij* de Here werken.

Te midden van een wereld van geweld en onrecht is de Here actief.

Hij is bij ons om in alle rampspoed en zorgen, ons geloof te versterken.

Die zekerheid is de geweldige belijdenis van onze tekst.

Als alles wankelt is dit onze vaste grond: de Here is op weg naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En dat werk zal Hij zeker afmaken.

We preken u de tekst onder het thema:

ALS ALLES WANKELT IS DE TROUW VAN GOD ONZE VASTE GROND

De profeet Habakuk leefde waarschijnlijk in dezelfde tijd als Jeremia. Ook Habakuk ziet hoe Israël *onverschillig* staat tegenover de woorden van God.
Ze houden geen rekening met het Woord van God. Ze leven hoogmoedig en eigenwijs in het duister van de zonden.

Habakuk spreekt daarover in hoofdstuk 1 vers 2 en verder.

De wet wordt ondermijnd.

Het recht krijgt niet langer zijn loop.

En nu is dit de moeite voor Habakuk dat het lijkt alsof de Here zich van al die goddeloosheid en ontkerkelijking niets aantrekt.

Als de Here een God is van recht, waarom grijpt Hij dan niet in als de zonden doorvreten?
Waarom laat hij alle onrecht, geweld en verdrukking zomaar hun gang gaan?

Dat zijn bekende vragen broeders en zusters.

Waarom worden onze broeders en zusters vervolgd?

Waarom gaat het de goddeloze voor de wind en overkomt ons moeite en ellende?

Dat is de bekende worsteling van Asaf in Psalm 73.

Waarom kan er op aarde zoveel onrecht gebeuren en zoveel geweld plaatsvinden?

Is er dan geen God?

Altijd klinken die vragen weer op.

Ook onder ons.

Habakuk krijgt van de Here *antwoord* op zijn vragen.

Ik laat de Chaldeeën komen, hoofdstuk 1:6.

Jazeker, de Here ziet de zonden wel en Hij merkt ook al het onrecht dat er gebeurt wel op.

En met al dat ongeloof en die wetteloosheid, daar kan de Here niet mee leven.

Dat kan Hij niet verdragen. Al die goddeloosheid zal Hij dan ook wegstoten.

Het is niet zo dat de Here op afstand alles onbewogen maar waarneemt en verder werkeloos blijft tegenover al die goddeloosheid.

Habakuk hoort van de Here dat Hij ingrijpt.

Dat is hier evangelie broeders en zusters: onze God is een werkende, een actieve God.

Als een helpende Vader, zo komt Hij vol liefde Zijn kinderen tegemoet.

En onze God is een God die doorwerkt aan Zijn plan voor de verlossing van Zijn volk.

Vanaf de schepping staat dat werkplan Hem al voor de aandacht. Zijn beloften (dat Hij in zijn Zoon Jezus Christus de ontbindende dood zal overwinnen), die vergeet Hij niet.

Integendeel.

Habakuk ziet en hoort daar iets van.

Hij leeft te midden van Israël en hij ziet hoe de kerk er op los leeft. Er is onrecht. En naar de Schriften luisteren ze niet.

En juist om dat *ongeloof* en om dat leven naar eigen recht, komt de Here hier met Zijn oordeel.

De Chaldeeën (een vreemd volk uit het oosten) zullen als een verwoestende oorlogsmachine het land komen plat walsen.

Vreselijk zal het zijn hoe de Here Zijn oordeel zal uitvoeren.

Als Habakuk de Here over dit oordeel heeft horen spreken, geeft hem dat nog steeds geen rust.

Hoofdstuk 1 vers 12, Here, U bent *altijd* mijn God geweest!

En U bent een God van liefde en genade.
Een God van zorg en trouw.
Hoe kunt u dan zo'n vreselijk onheil als dat van de Chaldeeën over uw eigen volk los laten?

Dan antwoordt de Here daarop in hoofdstuk 2:4 "de rechtvaardige zal door het geloof leven"!

Wie vertrouwt op de *belofte van Gods verbond* zal voor altijd leven met onze God.
Wie God kent als de God die uit genade zonden vergeeft en vanuit dat vertrouwen ook met de Here rekening houdt, die zal leven!

Ja zeker, er kunnen vreselijke plagen en moeiten over ons komen, maar wie in al die ellende let op God en op Zijn werk, die *kent de weg van de verlossing!* God laat niet los wat Hij begon.

In dit woord, broeders en zusters heeft Habakuk zijn vaste grond gevonden. Dit is Evangelie.

"De rechtvaardige zal leven door het geloof".

Die woorden herhaalt Paulus in Romeinen 1 en 3.

In deze woorden vond Luther tot zijn grote vreugde, het evangelie van de vrije genade.

Wij zijn rechtvaardig voor God, broeders en zusters, wanneer we Christus kennen als de Verzoener van onze zonden. Christus heeft op onze plaats de schuld van onze zonde gedragen en Hij heeft de vloek van God over onze zonde gedragen.

Aan het avondmaal belijden wij deze plaatsvervangende: Jezus Christus werd onschuldig gebonden, opdat wij in vrijheid gesteld worden.

Jezus Christus is op onze plaats het oordeel ingegaan, opdat wij vrijgesproken zouden worden.

Jezus Christus heeft het recht van verlossing gekocht.

Door geloof in Hem mogen we het nu zeggen: we zijn voor God rechtvaardig! Ik heb het leven!

Zeker er is *nog* heel veel onrecht op aarde. Er is *nog* geweld.

Er zijn mensen die hoogmoedig hun wil en arrogantie vasthouden en er doordrukken.

Dat raakt ook ons hier op aarde.

Hoe komen presidenten, partijleiders, niet hoogmoedig in de publiciteit met een mening alsof zij de geschiedenis wel even zullen regelen.

Maar de Here maakt het hier duidelijk: echt leven en houvast is er alleen voor wie op Zijn Woord vertrouwt.

Vanuit dat geloof slingert Habakuk dan vanaf vers 5 van hoofdstuk 2 zijn onheilswoorden er uit tegen iedereen die het bestaan van God afwijst.

Wee hem die zich verrijkt met andermans goed, 2:6 en zo alsmaar zwaarder schuld op zich laadt. *Wee hem* die woekerwinsten maakt vers 9.

Ja het oordeel van God zal *hen* treffen.

Want geen enkel onrecht gaat aan onze God voorbij.

En dan komt Habakuk in hoofdstuk 3 met een loflied over wat God allemaal doet voor het leven en de verlossing van de rechtvaardigen.

Wie gelooft zal leven *ook* als het oordeel van God komt.

Hoofdstuk 3 is eigenlijk een overwinningslied over die verlossing. Het is gemaakt als een loflied voor een juichende kerkgemeente. Als een belijdenis van vertrouwen in de overwinning van God.

Vers 2 begint als een gebed.

“Here ik heb uw *aankondiging* gehoord, de rechtvaardige zal door het geloof leven”.

Maar (zo bidt Habakuk nu hij het oordeel van God ziet komen), *Here toon uw mededogen!* Het tumult van het oordeel zal losbarsten.

En ook de mensen van de kerk, ontkomen niet aan dat geweld dat over de aarde raast en ook zal razen.

Broeders en zusters, denk er ook in onze dagen steeds aan dat in al de moeiten van oorlogen en natuurrampen, *God* doorwerkt op weg naar de volle verlossing van zijn volk, en naar het oordeel voor iedereen die Hem en Zijn werk in de weg staat.

Vanaf vers 3 tot en met vers 15 tekent Habakuk hoe de Here in het verleden *door oordelen heen* verlossing heeft geschonken.

Vanuit Egypte trok Israël weg: dwars door de plagen van het oordeel heen.

De geweldige verschijning van de Here op Horeb wordt getekend: in een vuurkolom ging Hij voor zijn volk uit. Vergelijk Psalm 68.

Wanneer God als rechter tevoorschijn komt dan is niets of niemand in staat om Hem tegen te houden. Heel zijn hemelse legermacht gaat met de Here mee.

Enorme, onkenbare krachten breken los. Bergen beven, heuvelen wankelen, de aarde splijt.

Dat gebeurt allemaal, opdat de Here als de Rechtvaardige Zijn *volk* zal redden uit de zonden en het zal bewaren tegen de macht van de goddelozen.

Vergelijk wat er gebeurde bij de verlossing uit Egypte: een *stortvloed van water* bracht veiligheid voor Israël, maar het betekende wel de ondergang voor zijn vijanden.

Terwijl Habakuk in vers 16 nog staat te beven vanwege het oordeel dat de Here hem getoond heeft en zijn lippen trillen van schrik, stelt Habakuk zich vanaf vers 17 de ernst van dat oordeel voor.

Het zal komen over Gods volk dat roekeloos en wetteloos leeft, zonder God.

Want ze hebben Gods Woord verlaten. Ze leven goddeloos, los van God.

Vergelijk hoofdstuk één.

Het recht wordt verdraaid en er is een oplaaiende twist en tweedracht.

In plaats van dat ze de Here zoeken en in plaats van te vragen naar Gods Woord, gaat iedereen zijn eigen weg. En doet wat goed is in eigen oog.

Als dan het oordeel komt, zal de vijgenboom *niet* bloeien. En ook de wijnstok zal dan *niets* opleveren.

De oogst van de olijfboom zal tegen vallen en er zal dan ook geen koren op het land staan en er zal ook geen schaap meer in de kooien zijn en geen rund in de stallen.

Dat tekent allemaal hoe diep en zwaar het oordeel van God zal zijn.

Vergelijk hiervoor Deuteronomium 8.

Mozes geeft daar aan de grens van het beloofde land, aan Israël de zegen van de Here.

Uw God brengt u in een land vloeiende van melk en honing, een land van tarwe en gerst, een land waar u aan brood geen gebrek zult hebben. Onder de zegen van uw God zult u daar lang leven.

De zegen van de Here zal bij u zijn. Daar zijn de overvloed van eten en drinken het teken van.

Maar als u dat hebt, dankt daar dan wel de Here voor!
Zorg er voor broeders en zusters (als u die zegeningen van de Here herkent en daar blij en dankbaar mee leeft) dat u dan de Here niet vergeet!

Wanneer wij nu het evangelie van de genade hebben en mogen weten dat de hoge enige God als een Vader in Jezus Christus voor ons zorgt, zorgt u er dan wel voor dat u de *Here die ons zegent* niet vergeet!
Ja dank Hem voor alles.
Want als u de Here vergeet, zal zijn oordeel niet aan u voorbij gaan.

Habakuk weet dat de Chaldeeën met de taktiek van de verschroeide aarde alles plat zullen walsen.
Hij kan er om huilen.
Broeders en zusters, wij weten ook dat de Here zijn oordelen over de aarde laat gaan.
Vergelijk het boek Openbaring.
Daar is sprake van paarden die er op uit trekken om honger, dood en verderf te brengen.

Ook lezen we in Openbaring over het uitgieten van de schalen van de toorn van God.
In de weg van de oordelen voert de Here Zijn plan uit om Zijn uitverkoren bruidskerk te verlossen en dan op te nemen in Zijn heerlijkheid.
Het Lam van God stelt de plagen (die Hij over de aarde brengt) in dienst van de verlossing van Zijn kerk; van de vernieuwing van de schepping die komen zal.

Laten wij nu ook in onze dagen leven vanuit dat geloof.
De Here werkt ook in 2024.
Hij is *geen* toeschouwer die alles maar afwacht. Zeker niet. De Here is er bij, bij alles wat er gebeurt. Hij roept juist mensen op om voor Hem te leven!
Want voor de eer van zijn Naam en voor de verlossing van Zijn kerk voert de Here strijd tegen alle machten van de duisternis en de dood. Die worsteling vindt zijn einde wanneer heel Gods volk is verlost en leeft in heerlijkheid.

Dat evangelie kent en gelooft ook Habakuk. En daar heeft hij zijn troost in.
Daarom.... al zal de vijgenboom niet bloeien en de wijnstok geen vrucht voortbrengen en

....

al zullen de stallen leeg staan:
al is er noch zo'n groot afval van de Here en
al gaan de volken nog zo hard te keer,
al lopen de kerken leeg en neemt het ongeloof en de spot en de laster toe,
toch zo roept Habakuk, **toch** zal ik juichen voor de Here.

Broeders en zusters, dit is het *toch* van het geloof.
Als alles wankelt onder de vergankelijkheid, dan zingt iedereen die gelooft: de vaste grond van mijn behoud is de trouw van de Here mijn God.
Al zien we alles wegvallen: zo dat zelfs alle materiële zegen van ons wordt afgenomen, en we in de rouw eenzaam worden, **toch** roem ik in mijn God en prijs ik zijn onfeilbaar Woord.

Dit is de belijdenis van wie zich aan God overgeeft als aan onze Vader in Jezus Christus.
Dat is precies de bedoeling van vers 18b.

Toch zal ik juichen voor de Here, jubelen voor de God die mij redt.
Iemand heeft deze woorden eens zo vertaald: toch zal ik jubelen voor de *God van mijn Jezus*.

Dat is ook precies wat hier letterlijk staat.

Hij die mij redt, dat is Jezus. Mijn Verlosser.

Jezus Christus de heer van Pasen de verhoogde majesteit in de hemel.

Broeders en zusters, onze steun zit niet in mensen en is ook niet gebonden aan bepaalde tijden of plaatsen. Nee, de Here zelf is onze hulp. Hij is onze Jezus: onze Redder.

Jozef kreeg in Mattheüs 1 de opdracht om de zoon van Maria, Jezus te noemen, want Hij is het, (zei de engel), die zijn volk zal redden van de zonden.

Daarom kan ook Habakuk in vers 18 dat geweldige **toch** uitroepen, dat *nochtans* van het geloof.

Dat toch van het vertrouwen in God.

Vergelijk voor dit 'toch' de vraag aan ouders die hun kind laten dopen: belijdt u dat onze kinderen hoewel ze in zonden ontvangen en geboren zijn,

toch in Christus geheiligd zijn?

Op ons en onze kinderen ligt de toorn van God: we hebben van onszelf geen kracht om aan het oordeel te ontkomen.

Maar toch geloven we dat God ons om Christus wil redt.

Door Jezus Christus gaat de hemel open en ontvangen we genade en leven tot in eeuwigheid.

Te midden van geweld en zorgen, juicht de kerk in haar Heiland.

Dat was ook het evangelie voor Habakuk.

De toorn van God raast over de wereld en raakt met zijn geweld ook de mensen van de kerk.

In vervolging en spanningen: in de strijd tegen de zonden en de dwaling, staan we elke dag nog in het strijdperk van dit leven. Maar om Christus wil zijn wij meer dan overwinnaars.

Daarom durft de kerk hier op aarde in de eredienst vandaag reeds haar lof te zingen op die overwinning in Jezus Christus.

Ja, de wereld heeft zich *losgescheurd* van God en van zijn Woord.

Daar –in die wereld - is het hoogste recht dat wat de meerderheid er van vindt: mensenrechten zijn de enige norm.

Maar het recht van onze God wordt vertrapt. Dat merken we elke dag: de lastering van Gods Naam, de spot en de zedeloosheid: het wordt allemaal getolereerd en geaccepteerd.

Maar de trouwe kerk, broeders en zusters, weet dat we in het heetst van de strijd toch mogen roemen op God en Zijn onfeilbaar Woord.

Want God zal om Jezus Christus ook ons verlossing geven.

Daarom kunnen we samen met Habakuk verder.

Vers 19: God de Here is mijn kracht. Hij geeft uit goedheid zonder peil alles wat we nodig hebben om Hem te eren naar zijn Woord.

Ja de Here maakt mijn voeten als die van de hinden, we snellen voort van kracht tot kracht naar de hoogte.

De Here plaatst ons op die hoogte waar we van alle nood en druk en ellende zijn verlost.

We springen met onze God over een muur.

Habakuk neemt hier zijn woorden uit Psalm 18.

Hij weet het nu, ja hij gelooft het nu, dat onze God en Vader in Jezus Christus in al die naderende oordelen die over de aarde gaan, zijn Woord waar maakt.

Wat door dood en terreur is verwoest, zal Hij weer oprichten in de nieuwe schepping van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Ja, Habakuk 3 is een feestlied, broeders en zusters, dat gelovigen overnemen, want wij kennen het Evangelie dat onze Redder Jezus aan het kruis is gestorven om onze zonde. Maar ook dat Hij is opgestaan uit de dood, om ook ons als Zijn leden tot Zich te nemen in Zijn heerlijkheid. Daarheen zijn we onderweg.

Vergelijk Openbaring 22, in het nieuwe paradijs zullen de vruchtbomen elke maand hun vruchten geven.

De wijnstok en de vijgenboom zullen daar alsmaar door bloeien.

Daar mogen we genieten van de volle winst van onze Redder Jezus Christus en zullen we als koningen onze God vereren tot in eeuwigheid.

Laat die belofte van redding de vaste grond zijn voor uw geloof. Ook als alles wankelt zullen wij **toch** de heerlijkheid ingaan.

Want God is trouw aan Zijn verbond: Hij zal verlossing schenken.

AMEN